

Torek, 21. september 2010

94. spodbuja Komisijo in države članice, naj učinkovito povežejo element okolja v svoje odnose s tretjimi državami, skupaj s spoštovanjem socialnih pravic ter zagotovili za zaščito in sodelovanje lokalnih skupnosti ter domačega prebivalstva v procesu odločanja, pri čemer je treba posebej upoštevati uporabo tal in zaščito gozdov ter nadaljevati izvajanje „zelene diplomacije“; poziva države članice in Evropsko komisijo, naj zagotovijo, da bo v „akcijskem načrtu EU v dvanajstih točkah za podporo uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja“ upoštevana nujna potreba po povezovanju okoljske trajnosti v okviru njihovega razvojnega sodelovanja in zunanjega delovanja ter zagotovljena usmerjena finančna intervencija v podporo biotski raznovrstnosti in ekosistemskim storitvam;

95. poudarja, da so inovativni finančni sistemi potrebni za spodbujanje priznavanja (ekonomske) vrednosti biotske raznovrstnosti; spodbuja države članice in Komisijo, naj se vključijo v razpravo na svetovni ravni o potrebi po inovativnih sistemih za plačilo ekosistemskih storitev in o njihovih možnih oblikah;

96. vztraja, da je bistveni element v mednarodnih trgovinskih sporazumih trajnost izdelkov, ki se tržijo; v zvezi s tem poudarja potrebo po vključevanju „netrgovinskih vprašanj“, vključno z načini proizvodnje in upoštevanjem biotske raznovrstnosti, v prihodnje sporazume STO;

97. močno obžaluje nezadovoljiv rezultat konference CITES, na kateri niso bili uresničeni glavni elementi v okviru mandata EU, kot je varstvo morskih vrst, ki so predmet velikega poslovnega interesa;

98. vztrajno poziva Komisijo in države članice, naj izboljšajo hitrost in učinkovitost svojih notranjih postopkov odločanja, več sredstev in časa namenijo diplomatskim prizadevanjem v zvezi s tretjimi državami ter okrepijo zmogljivosti in sinergije med konvencijami; ker onesnaževanje neposredno ali posredno vpliva na mnoga področja, zaščitena po Naturi 2000, in ker imajo naravi škodljive svoj izvor tudi zunaj Evrope, je treba poudariti, da je treba evropske okoljske standarde vključiti v partnerske sporazume Evropske unije s sosednjimi državami;

*

* *

99. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Sporočilo Komisije: Skupnostni pristop k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek

P7_TA(2010)0326

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. septembra 2010 o sporočilu Komisije: Skupnostni pristop k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. februarja 2009 z naslovom „Skupnostni pristop k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek“⁽¹⁾ in pripadajoče presoje vpliva⁽²⁾ ter ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije z dne 14. decembra 2007 o krepitvi sistemov za zgodnje opozarjanje Evropi⁽³⁾,

⁽¹⁾ KOM(2009)0082.

⁽²⁾ SEC(2009)0202.

⁽³⁾ SEC(2007)1721.

Torek, 21. september 2010

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. septembra 2009 o gozdnih požarih poleti 2009 ⁽¹⁾, 4. septembra 2007 o naravnih nesrečah ⁽²⁾, 7. septembra 2006 o gozdnih požarih in poplavih ⁽³⁾, 5. septembra 2002 o poplavih v Evropi ⁽⁴⁾, 14. aprila 2005 o suši na Portugalskem ⁽⁵⁾, 12. maja 2005 o suši v Španiji ⁽⁶⁾, 8. septembra 2005 o naravnih nesrečah (požarih in poplavih) v Evropi ⁽⁷⁾, svoje resolucije z dne 18. maja 2006 o naravnih nesrečah (gozdnih požarih, sušah in poplavih) – kmetijskih vidikih ⁽⁸⁾, vidiki regionalnega razvoja ⁽⁹⁾ in okoljski vidiki ⁽¹⁰⁾, svoje resolucije z dne 11. marca 2010 o hudih naravnih nesrečah v avtonomni pokrajini Madeira in posledicah nevihte Xynthia v Evropi ⁽¹¹⁾ ter svojega stališča z dne 18. maja 2006 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije ⁽¹²⁾,
  - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 16. junija 2008 o krepitevi zmogljivosti odzivanja Unije na nesreče ⁽¹³⁾ ter točk 12 in 15 sklepov predsedstva Evropskega sveta v Bruslju z dne 15. in 16. junija 2006 o zmogljivosti odzivanja Evropske unije na izredne razmere, krize in katastrofe ⁽¹⁴⁾,
  - ob upoštevanju Odločbe Sveta 2007/162/ES, Euratom z dne 5. marca 2007 o vzpostavitvi finančnega instrumenta za civilno zaščito ⁽¹⁵⁾,
  - ob upoštevanju Direktive Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi ⁽¹⁶⁾ (direktiva Seveso II),
  - ob upoštevanju Direktive 2007/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o oceni in obvladovanju poplavne ogroženosti ⁽¹⁷⁾ (poplavna direktiva),
  - ob upoštevanju Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽¹⁸⁾ (direktiva EIA),
  - ob upoštevanju Hyoškega akcijskega načrta 2005-2015: Krepitev odpornosti držav in skupnosti na nesreče, sprejetega 22. januarja 2005 v Kobeju, Hyogo ⁽¹⁹⁾,
  - ob upoštevanju Konvencije o biološki raznovrstnosti, sprejete 5. junija 1992 v Riu de Janeiru,
  - ob upoštevanju člena 196 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
  - ob upoštevanju člena 48 poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj Odbora za regionalni razvoj, Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja in Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0227/2010),
- A. ker mora preprečevanje postati vse pomembnejša faza v ciklusu upravljanja nesreč in pridobiva tudi vse večji družbeni pomen,

⁽¹⁾ UL C 224 E, 19.8.2010, str. 1.

⁽²⁾ UL C 187 E, 24.7.2008, str. 55.

⁽³⁾ UL C 305 E, 14.12.2006, str. 240.

⁽⁴⁾ UL C 272 E, 13.11.2003, str. 471.

⁽⁵⁾ UL C 33 E, 9.2.2006, str. 599.

⁽⁶⁾ UL C 92 E, 20.4.2006, str. 414.

⁽⁷⁾ UL C 193 E, 17.8.2006, str. 322.

⁽⁸⁾ UL C 297 E, 7.12.2006, str. 363.

⁽⁹⁾ UL C 297 E, 7.12.2006, str. 369.

⁽¹⁰⁾ UL C 297 E, 7.12.2006, str. 375.

⁽¹¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0065.

⁽¹²⁾ UL C 297 E, 7.12.2006, p. 331.

⁽¹³⁾ 10128/08.

⁽¹⁴⁾ 10633/1/06.

⁽¹⁵⁾ UL L 71, 10.3.2007, str. 9.

⁽¹⁶⁾ UL L 10, 14.1.1997, str. 13.

⁽¹⁷⁾ UL L 288, 6.11.2007, str. 27.

⁽¹⁸⁾ UL L 175, 5.7.1985, str. 40.

⁽¹⁹⁾ A/CONF.206/6.

Torek, 21. september 2010

- B. ker naravne nesreče ogrožajo ekosisteme in biotsko raznovrstnost ter trajnostni razvoj in socialno kohezijo,
- C. ker so zaradi dejavnikov, kot so intenzivno izkoriščanje tal, neurejeno širjenje industrije in mestnega okolja, zapuščanje podeželja, dezertifikacija, vse večja pogostost ekstremnih podnebnih pojavov in drugih, države članice in še zlasti regije konvergence postale ranljivejše za naravne nesreče in tudi za nesreče, ki jih povzroči človek,
- D. ker so podnebne spremembe vzrok vse pogostejših naravnih nesreč (poplave, ekstremne suše in požari), v katerih umirajo ljudje in nastaja huda okoljska, gospodarska in socialna škoda,
- E. ker se nesreče ponavadi zgodijo zaradi številnih razlogov, ki jih ni vedno mogoče pripisati ekstremnim naravnim pojavom, in se pogosto še okrepijo zaradi človekovega neprimernege odnosa do svojega okolja,
- F. ker lahko tehnološke in industrijske nesreče povzročijo nesreče, pri katerih pride do nevarnih kemičnih, bioloških in radioloških ali jedrskih (CBMN) sredstev, ki močno vplivajo na zdravje, poljščine, infrastrukturo ali živino,
- G. ker bi bilo škoda, ki je posledica naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, pogosto v veliki meri mogoče preprečiti; ker morajo tudi politike EU nacionalnim, regionalnim in lokalnim organom zagotoviti skladne pobude za razvoj, financiranje in izvajanje učinkovitejših politik za preprečevanje in ohranjanje,
- H. ker bo celovit, proaktiven, na obveščevalne podatke oprt in tehten pristop k preprečevanju nesreč moral vključevati različne ravni sodelovanja med lokalnimi, regionalnimi in nacionalnimi organi ter vključiti tudi druge akterje s povezavami in posledično poznavanjem dežele,
- I. ker se je izkazalo, da so ukrepi za preprečevanje nesreč, ki se trenutno uporabljajo v Evropski uniji, pomanjkljivi, prejšnji predlogi Evropskega parlamenta pa še niso v celoti izvedeni, kar ovira izvajanje utrjene strategije Unije za preprečevanje naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek,
- J. ker dolgotrajne suše in požari tudi pospešujejo širjenje puščav, zlasti v južni Evropi, kar najbolj vpliva na sredozemska gozdna območja in prostrane gozdne površine ene same tujerodne vrste, ki je zelo dovzetna za požare, kar ogroža življenje ljudi in kakovost življenja prizadetega prebivalstva,
- K. ker so uravnotežena uporaba zemljišč, gospodarski in socialni razvoj v sozvočju z naravo, spoštovanje energije, naravnih virov in okolja ter krepitev kohezije v EU, boj proti upadanju prebivalstva na podeželju, dezertifikacija in erozija ter ohranjanje kmetijske dejavnosti, ki je okoljsko trajnostna, le nekateri izmed temeljnih elementov za preprečevanje nesreč,
- L. ker gozdovi igrajo ključno vlogo pri ohranjanju okolja z ravnovesjem, ki ga ustvarjajo pri kroženju ogljika in vode,
  1. ugotavlja, da imajo naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, zelo resne posledice za gospodarski in družbeni razvoj regij in držav članic; poudarja, da je glavni cilj preprečevanja nesreč zaščita človeških življenj, varnosti in fizične integritete ljudi, temeljnih človekovih pravic, okolja, gospodarskih in socialnih infrastruktur, vključno z osnovnimi javnimi storitvami, bivališči, komunikacijo, prevozom ter kulturno dediščino;
  2. poudarja, da je proaktiven pristop učinkovitejši in cenejši od pristopa, ki temelji zgolj na reagiranju na nesreče; meni, da je poznavanje lokalnega geografskega, gospodarskega in socialnega konteksta bistvenega pomena za preprečevanje naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek;

Torek, 21. september 2010

3. pozdravlja zavezo Komisije glede zagotavljanja, da se vprašanja, povezana s preprečevanjem nesreč, skladneje upoštevajo v politikah in programih EU in poudarja, da je pomemben celovit pristop k preprečevanju nesreč; opozarja, da je treba upoštevati vse vrste naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, ter da med drugimi nevarnostmi⁽¹⁾ vključujejo tudi poplave, nevihte, suše, cunamije, potrese, gozdne požare, ekstremne temperature, vulkanske izbruhe, snežne in zemeljske plazove, tehnološke in industrijske nesreče, erozijo zemlje, onesnaženje podzemlja in podtalnice ter onesnaženje morja, jezer in rek;
4. poziva Komisijo, naj spodbuja izmenjavo dobre prakse pri preprečevanju nesreč, ki jih povzroči človek med državami članicami in slednje poziva, naj zagotovijo, da bodo regionalni organi deležni usposabljanja o upravljanju v primeru nesreč;
5. meni, da je zaradi možnih razsežnosti in/ali čezmejnne narave nesreč primerno in potrebno okrepiti sodelovanje na regionalni ravni in na ravni EU, to pa mora temeljiti na dopolnilnosti dejavnosti, širjenju najboljših prakse in na načelu solidarnosti med državami članicami;
6. upošteva predlog za vzpostavitev mreže predstavnikov različnih pristojnih nacionalnih služb iz vseh držav članic; poudarja, da bo ta mreža morala delovati v okviru sodelovanja med nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi, odgovornimi za ciklus upravljanja nesreč, urejanje okolja ter kartiranje in ukrepanje v primerih nevarnosti; izpostavlja vlogo te mreže pri izmenjavi izkušenj in preventivnih ukrepov ter da je treba na ravni EU vzpostaviti skupno metodologijo in minimalne zahteve za določanje območij nevarnosti in tveganj; poziva, naj se v predlagani mehanizem za obvladovanje kriznih razmer vključijo predstavniki kmetijstva ter naj se predvidi soocenje s programom ZN, družbenimi in nevladnimi organizacijami, ki delujejo na tem področju ter druge akterje s povezavami in posledično poznavanjem dežele;
7. meni, da je nujno sodelovanje pri širjenju informacij in izkušenj ter tehničnih in znanstvenih aplikacij, pa tudi usklajevanje strategij za razvoj zmogljivosti za posredovanje;
8. poziva regije, naj nadgrajujejo obstoječa omrežja ozemeljskega in čezmejnega usklajevanja, da bi razvili sodelovanje, ki bi bilo posebej usmerjeno v preprečevanje nesreč; meni, da lahko čezmejnne strukture za sodelovanje, kot so makroregije, postanejo učinkovita izhodišča za sodelovanje na področju preprečevanja nesreč, saj je pri njih sodelovanje funkcionalno usmerjeno; se zavzema za uporabo dragocenih izkušenj, pridobljenih na tem področju v projektih, ki so bili v preteklosti izvedeni v okviru pobude Skupnosti INTERREG;
9. meni, da lahko usklajeno delovanje in strategije med državami članicami, različnimi sektorji in akterji, udeleženih v ciklu obvladovanja nesreč, privedeta do resničnega napredka pri preprečevanju nesreč; poudarja vlogo, ki jo lahko v skupni strategiji odigra prostovoljno delo in poziva države članice, naj v ta namen spodbujajo sodelovanje na nacionalni, regionalni in lokalni ravni; predlaga, da se v okviru evropskega leta prostovoljstva 2011 oceni možnost, da bi na ravni držav članic organizirali partnerstva za prostovoljno delo z namenom preprečevanja nesreč;
10. spodbuja sodelovanje držav članic, držav, ki mejijo na EU ter držav v razvoju pri čezmejnih projektih, v kateri se izmenjujejo najboljše prakse in širi praktično znanje prek programov sosedске in razvojne politike EU;
11. poudarja, da mora biti v zagotavljanje pomoči vključeno načelo nediskriminacije; ugotavlja, da bi bilo treba pomoč zagotavljati glede na potrebe in brez diskriminacije na podlagi rase, barve, spola, jezika, verskega, političnega ali drugega prepričanja, nacionalnega ali socialnega izvora, premoženja, rojstva ali kakšnega drugega statusa prejemnika pomoči;
12. poudarja, da so okoljske težave, ki jih povzročajo in povečujejo podnebne spremembe, krive za sedanje naraščanje prisilnega preseljevanja, zato želi izpostaviti vse večjo povezanost med prosilci za azil in območji s propadajočim okoljem; poziva k boljši zaščiti in ponovni naselitvi „podnebnih beguncev“;

⁽¹⁾ To je neizčrpen seznam naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, zato se lahko v seznam vključijo druge vrste naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, ki niso navedene v tem poročilu.

Torek, 21. september 2010

13. poudarja, da naravne nesreče najmočnejše prizadenejo regije in lokalne skupnosti, ki običajno nimajo niti zadostnih materialnih in človeških virov niti zadostnega znanja in finančnih sredstev, da bi se lahko spoprijela s temi nesrečami v okviru zgolj nacionalnega in/ali regionalnega pristopa, ter da te nesreče zahtevajo učinkovit in solidaren odziv na evropski ravni;

14. poudarja pomen zmanjševanja neenakosti med regijami in državami članicami glede zmogljivosti za zaščito prebivalstva in njihovega premoženja, vključno s kulturno dediščino, tako da podpira njihova prizadevanja za izboljšanje preprečevanja nesreč, zlasti v bolj izpostavljenih regijah in državah članicah; poziva, da je treba posvetiti posebno pozornost izoliranim in redko naseljenim regijam, gorskim in mejnim regijam ter gospodarsko najmanj razvitim regijam Evrope;

15. poudarja, da bo treba prepoznati in primerno upoštevati značilnosti in naravne omejitve odmaknjenih, hribovitih in redkeje poseljenih regij, regij, ki jih zaznamuje upadanje prebivalstva, ter odročnih in najbolj oddaljenih regij, otokov, naravno prikrajšanih regij ter regij, ki se soočajo s kombinacijo tveganj; opozarja na dodatne težave, s katerimi se srečujejo te regije pri spopadanju z nesrečami; poziva, naj se tem regijam prek različnih razpoložljivih finančnih instrumentov nameni posebna pozornost, in zahteva večjo prožnost pri pogojih za mobilizacijo Solidarnostnega sklada v korist teh področij;

16. zagovarja potrebo po pregledu uredbe o Solidarnostnem skladu, tako da se kriteriji za upravičenost prilagodijo značilnostim posameznih regij in vrst nesreč, vključno z nesrečami, ki se razvijajo počasi, na primer suša, pri čemer je treba posvetiti posebno pozornost proizvodnim sektorjem, ranljivejšim območjem in prizadetemu prebivalstvu ter omogočiti prožnejše in hitrejšo črpanje sredstev; meni, da so ukrepi iz člena 4 Solidarnostnega sklada Evropske unije prestrogi; meni, da je treba pri določanju pragov upravičenosti upoštevati regionalno razsežnost, saj bi bile drugače lahko izključene regije, ki se soočajo z zelo hudimi nesrečami, ker ne bi bili doseženi pragovi, določeni za celotno državo članico;

17. poudarja, da je treba vzpostaviti primeren finančni okvir z zadostnimi finančnimi viri za preprečevanje nesreč in boj proti njim, ki bo okrepil in usklajeval instrumente s področja kohezijske politike, politike za razvoj podeželja, regionalne politike, Solidarnostni sklad in Sedmi okvirni program ter progame Life+; poziva, naj se preprečevanje na tem področju upošteva v finančni perspektivi 2014 – 2020; poziva Evropsko komisijo, naj oceni možnost predloga za bolj sistematično združevanje obstoječih sredstev, da bi se okrepila učinkovitost preventivnih mehanizmov po vsej EU;

18. poziva Komisijo, naj zagotovi, da trenutni proračunski pritiski zaradi krize ne bodo privedli do zmanjšanja sredstev, ki so dodeljena obstoječim politikam za preprečevanje nesreč, in naj v sklopu tekočega pregleda proračuna natančno oceni morebitne vrzeli na področju preprečevanja ter preuči, ali instrumenti, ki so na voljo, pokrivajo vse vrste nesreč;

19. izpostavlja, da je kohezijska politika bistveno orodje za preprečevanje tveganja naravnih nesreč; meni, da je treba različnim skladom in instrumentom omogočiti prilagodljivo in usklajeno delovanje, da se lahko izboljša delovanje in učinkovitost te politike; poudarja, da mora biti preprečevanje tveganja usklajeno z drugimi načeli, ki se upoštevajo na področju preprečevanja, da ne pride do drobljenja ukrepov in da se poveča njihova učinkovitost ter dodana vrednost;

20. ponovno poudarja potrebo po nadzoru, ali so bila sredstva EU ustrezno porabljena, in vračilo neustrezno porabljenih sredstev;

21. poudarja, da je odgovornost za preprečevanje nesreč v prvi vrsti na strani držav članic in da bi bilo na tem področju treba še naprej upoštevati načelo subsidiarnosti;

22. poziva države članice, ki so odgovorne za upravljanje ozemlja, naj predstavijo merila in zakonodajo za preprečevanje naravnih nesreč na območjih, ki jih ogrožajo poplave in zemeljski plazovi ter druga geološka tveganja, ob upoštevanju težav, ki jih povzročata vsesplošno krčenje gozdov, ter naj preprečijo gradnjo na teh območjih;

Torek, 21. september 2010

23. vabi države članice, naj ocenijo možnosti za boljše vključevanje preprečevanja nesreč v nacionalno operativno načrtovanje financiranja EU, kot tudi v nacionalnih, regionalnih in lokalnih operativnih načrtih; meni, da vsi javni sektorji, vključeni v varovanje okolja, morajo biti zavzeti in učinkovito sodelovati v tem procesu; poziva Komisijo, naj podpre potrebno prenavo operativnih programov, ki so jih na tem področju določile države članice; da bi se omogočila izmenjava mnenj, poziva Komisijo, naj povabi države članice, da zagotovijo podrobnosti o njihovih operativnih programih za ukrepanje ob naravnih nesrečah in nesrečah, ki jih povzroči človek;

24. meni, da bi morale Evropska unija in države članice med drugim nameniti posebno podporo naslednjim preventivnim ukrepom:

- (a) priprava in pregled predpisov o varni gradnji in uporabi tal;
- (b) odpravljanje situacij, ki povzročajo nevarnosti: ponovna vzpostavitev naravnih vodotokov, sanacija in zaščita povodij, mokrišč in z njimi povezanih ekosistemov, spremljanje erozije in sedimentacije v vodotokih; povečanje pretočnih zmogljivosti mostov in vodnih prepustov; čiščenje in preurejanje gozdov; ponovno pogozdovanje; ukrepi za varovanje in zaščito obalnega pasu;
- (c) zaščita/preureditev naseljenih, zlasti mestnih območij, ki so še posebej ranljiva za določene vrste nesreč, pri čemer naj sodelujejo tudi prebivalci;
- (d) vzdrževanje in varnostni nadzor velikih obstoječih infrastruktur, s posebnim poudarkom na jezovih, naftovodih ter cestnih in železniških mostovih, ter energetskih, vodovodnih, zdravstvenih, komunikacijskih in telekomunikacijskih zmogljivosti;
- (e) ohranjanje kmetijske dejavnosti na območjih, ki jih je prizadelo upadanje prebivalstva in kjer obstaja tveganje naravnih nesreč, ter prispevanje k ponovnemu vključevanju človeške dejavnosti z gradnjo infrastrukture, ki ljudem, ki živijo na takih območjih, omogoči, da tam tudi ostanejo;

25. poziva Komisijo, naj podpre države članice pri spodbujanju kampanj za ozaveščanje o preventivi in sprejetju najboljših praks, pri čemer zagotavlja ustrezne posodobljene informacije in usposabljanje splošne javnosti prek kanalov, lahko dostopnih vsem državljanom, in sprejeti postopke ob naravnih nesrečah ali nesrečah, ki jih je povzročil človek; poziva, naj se v sistemih usposabljanja prebivalstva posebna pozornost nameni mladim od šolske starosti naprej ter podeželskim skupnostim; v okviru ozaveščanja javnosti poudarja vlogo evropske enotne telefonske številke za klic v sili „112“ ter potrebo po boljši seznanjenosti;

26. opozarja, da so naravne nesreče pogosto povezane z vodo, ne samo v primeru poplav, za katere je pogosto vzrok neustrezno načrtovanje, pozebe, toče in onesnaženosti povodij, ampak tudi zaradi pomanjkanja vode, ki lahko povzroči velike spremembe, kot je dezertifikacija obsežnih območij v južni in jugovzhodni Evropi;

27. poudarja dejstvo, da so dolgotrajne suše v zadnjih letih spodbudile širjenje gozdnih požarov v Evropi in hkrati v številnih regijah poslabšale širjenje puščav;

28. glede na medsebojno povezanost suš, gozdnih požarov in širjenja puščav Komisijo poziva, naj predstavi predlog direktive, podobne direktivi o poplavih, za spodbujanje sprejetja politike EU za pomanjkanje vode, sušo in prilagajanje podnebnim spremembam;

29. ponovno poziva Komisijo, naj spodbudi začetek delovanja evropskega observatorija za sušo in dezertifikacijo kot centra za proučevanje, zmanjševanje in nadzor učinkov suše in dezertifikacije, katerega cilj je krepitev premišljenja in strateškega odločanja ter boljše usklajenosti med državami članicami; meni, da je treba upoštevati medsebojno povezanost suš, gozdnih požarov, širjenja puščav in podnebnih sprememb ter da je treba določiti resne cilje, ki temeljijo na solidarnosti glede preprečevanja in obvladovanja nevarnosti suše;

Torek, 21. september 2010

30. glede na to, da so gozdovi pomembni za proizvodnjo lesa, ohranjanje biotske raznovrstnosti, preprečevanje poplav, plazov in erozije, gospodarjenje s podtalnico in zajemanje ogljika, bi morale države, da jih ogrožajo požari, biti skrb vseh držav članic; zato poziva Komisijo, naj predstavi in izpelje, skupaj z državami članicami, zakonodajne predloge in pobude na področju zaščite gozdov in preprečevanja požarov; meni, da je treba podpreti projekte pogozdovanja in ponovnega pogozdovanja, pri čemer naj imajo prednost avtohtone vrste in mešani gozdovi, saj je to dobro za biotsko raznovrstnost in večjo odpornost na požare, nevihte in zajedavce, kot tudi trajnostno zbiranje in uporabo preostale gozdne biomase – obnovljiv vir energije; meni, da je treba v okviru lojalnega sodelovanja na tem področju nadaljevati z rednim zbiranjem podatkov, pripravo kart tveganja, pripravo načrtov za obvladovanje požarnega tveganja, opredelitvijo potrebnih sredstev in sredstev, ki so na voljo v 27 državah članicah, ter usklajevanjem na različnih ravneh;

31. glede na to, da je povzročanje požarov in povečanje njihove pogostosti po svoji naravi okoljsko kaznivo dejanje, poziva Komisijo, naj preuči ter Svetu in Evropskemu parlamentu predlaga načine za izvedbo odvračilnih ukrepov za povzročanje požara iz malomarnosti in namerno povzročanje požarov;

32. poudarja, da je treba preventivo gledati iz medsektorske perspektive in jo vključiti v ustrezne sektorske politike za spodbujanje uravnotežene rabe zemljišč ter skladnega gospodarskega in socialnega razvoja, ki je uglasen z naravo;

33. priznava, da so nekatere sektorske politike s spodbujanjem zapuščanja podeželja in prekomerne koncentracije prebivalstva v mestnih območjih povzročile, da so nekatere regije bolj izpostavljene tveganju;

34. meni, da sta kmetijska in gozdarska proizvodnja izpostavljeni podnebnim pojavom, kot so suša, požar, led, toča, gozdni požari, nevihte, poplave in močan dež, zdravstvenim tveganjem, kot so napad škodljivcev, epidemije in epidemije živalskih bolezni, ter posledicam človeških dejavnosti, kot so podnebne spremembe, onesnaževanje, kisel dež in nenamerni genski prenos, plazovom zaradi težav v zvezi z urbaniškim in prostorskim načrtovanjem ter nevarnostim, povezanim s prometom, dezertifikaciji gorskih območij ter gozdnim požarom zaradi neprimernega vzdrževanja gozdov in kaznivim dejanjem ter onesnaževanju rek zaradi izpustov kemikalij iz tovarn, izpustom hranil in nemarnosti obiskovalcev gozdov;

35. poziva, naj se Komisija in države članice zavzamejo za uporabo dobrih kmetijskih praks, ki so v nekaterih državah članicah že privedle do prepolovitve porabljene količine gnojil, ki vsebujejo dušik, brez posledičnega zmanjšanja količine kmetijskih pridelkov;

36. zagovarja stališče, da je pomemben element za učinkovito preprečevanje naravnih nesreč okoljska in socialno uravnotežena kmetijska politika, ki upošteva potrebo po podpori in spodbujanju trajnostne kmetijske proizvodnje in razvoja podeželja v različnih državah in regijah; se zavzema za učinkovito krepitev pobud za kmetijsko-okoljska in kmetijsko-podeželska delovna mesta, ki bi ljudi spodbudile k naseljevanju v podeželskem okolju in bi bile ključni dejavnik za ohranjanje ekosistemov, spopadanje s trenutnim trendom upadanja prebivalstva in siromašenja lokacij ter razbremenitev urbanih območij; prav tako poudarja vlogo, ki jo igrajo kmetje kot skrbniki podeželja in obžaluje pomanjkanje ključnih elementov v sporočilu Komisije, kar zadeva kmetijski sektor;

37. zagovarja oblikovanje evropskega sistema javnega zavarovanja za kmetijstvo; poziva Komisijo, naj pripravi predlog za evropski javni sistem zavarovanja, s katerim bi bolj obravnavali tveganje in nestabilnost dohodkov kmetov zaradi naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek; poudarja, da bo moral biti ta sistem bolj ambiciozen od sedanega modela, da bi preprečili množico različnih sistemov zavarovanja v EU, kar bi povzročilo velika neskladja v dohodkih kmetov; meni, da je treba nujno pripraviti shemo za minimalna vračila za naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, ki bo dostopna kmetom iz vseh držav članic;

38. poziva Komisijo in države članice, naj v izračun podeželskih okoljevarstvenih premij vključijo dodatne stroške, ki jih imajo kmeti zaradi uvedbe preventivnih protipožarnih ukrepov (kot so čiščenje protipožarnih presek, odstranjevanje odmrlih dreves, obdelovanje tal ob robu zemljišč itd.) ter ukrepov za odvajanje vode (čiščenje odtočnih jarkov in kanalov);

Torek, 21. september 2010

39. poudarja pomen proučitve ukrepov za prilagajanje podeželja in mestnega okolja na vse večjo pogostost in intenzivnost ekstremnih podnebnih pojavov v različnih geografskih območjih; meni, da bodo predvidljivi negativni vplivi podnebnih sprememb pomenili dodatno oviro za kmetijske dejavnosti, varnost preskrbe s hrano in suverenost ter poudarja, da se je treba odzvati na ta izziv in na druge izzive v okviru prilagajanja podnebnim spremembam in zmanjšanju njihovih negativnih posledic;
40. poudarja pomen javnih raziskav in razvoja pri preprečevanju in ravnanju v primeru nesreč ter poziva k večjemu usklajevanju in sodelovanju med ustanovami za raziskave in razvoj držav članic, še zlasti tistih, ki se spopadajo s podobnimi nevarnostmi; poziva h krepitvi sistemov za zgodnje obveščanje v državah članicah ter vzpostavitvi in krepitvi obstoječih povezav med različnimi sistemi zgodnjega obveščanja; priporoča Komisiji, naj na primeren način upošteva te potrebe in potrebne vire financiranja;
41. poudarja potrebo po pripravi zdravstvenih sistemov držav članic z vidika strukture kadrov, dobrih praks in osveščenosti o tveganju, tako da bodo zmožni soočanja z razmerami ob nesrečah;
42. poudarja pomen celovite zbirke podatkov in informacij o tveganjih in stroških nesreč ter skupne uporabe takšne zbirke na ravni EU zaradi izvajanja primerjalnih študij in določanja verjetnih čezmejnih učinkov nesreč, s čimer bi državam članicam omogočili zbiranje in izmenjavo informacij o nacionalnih civilnih zmožnostih in medicinskih sredstvih, ter potrebo, da se uporabljajo in razvijajo obstoječe strukture, na primer Center za spremljanje in informiranje, namesto da se gradijo nove;
43. obžaluje dejstvo, da Komisija še vedno ni izvedla študije praks določanja območij nevarnosti in tveganja v državah članicah, kot je predvideno v njenem sporočilu z dne 23. februarja 2009 o „pristopu Skupnosti k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek“; poziva Komisijo, naj učinkovito izpolni to zavezo v prvi polovici leta 2010;
44. meni, da je treba na ravni EU vzpostaviti skupno metodologijo in minimalne zahteve za določanje območij nevarnosti in tveganj;
45. poudarja pomen priprave standardov za analizo in izražanje družbeno-gospodarskega vpliva nesreč na skupnosti;
46. priporoča, naj se pri pregledu direktive EIA celoviteje vključijo vprašanja v zvezi s preprečevanjem nesreč, še zlasti kar zadeva oceno, sporočanje in obveščanje javnosti o nevarnostih;
47. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in vladam držav članic.

Zmanjševanje revščine in ustvarjanje novih delovnih mest v državah v razvoju: pot naprej

P7_TA(2010)0327

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 21. septembra 2010 o zmanjševanju revščine in ustvarjanju delovnih mest v državah v razvoju: pot naprej (2009/2171(INI))

(2012/C 50 E/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000, v kateri so določeni razvojni cilji tisočletja kot merila, ki jih je kolektivno določila mednarodna skupnost, da bi tako odpravili revščino,